

Пријем	20-08-2020
Организ. јединица	Редни број
US-02-13-1-330	

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 033364 19 U
Sarajevo, 12.08.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Dezinsekcija“ d.o.o. Bijeljina, ulica Tiršova broj 9 kojeg zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva ulica Obala Kulina bana broj 6., protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1554-8/19 od 08.08.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.08.2020. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-1554-8/19 od 08.08.2019. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke ugovornog organa opštine Srbac broj :02-404-71-2-2/19 od 30.05.2019. godine (LOT2).

Tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnog prava, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi da se tuženi suštinski nije bavio žalbenim navodima tužitelja, pa da je nejasan zaključak tuženog da je pravo ugovornog organa da izvrši provjeru dostavljenih potvrda iz člana 45. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“ broj :39/04- u daljem tekstu ZJN), jer ugovorni organ nema pravo vršiti provjere, odnosno ugovorni organ je vršio dopunu ponude u ime ponuđača „EKO-BEL“ d.o.o. Laktaši, jer kako je u žalbi istakao, taj ponuđač je propustio dostaviti uvjerenje, a kako je to propisano odredbom člana 45. stav (3) ZJN, odnosno nije dostavio sporazum sa nadležnom poreznom institucijom, odnosno rješenje ili potvrdu uz taj sporazum da ponuđač izmiruje svoje reprogramiranje obaveze po predviđenoj dinamici. Dalje se ukazuje da tužena nije navela na temelju kojih odredbi Zakona ili podzakonskih akata ugovorni organ ima pravo zahtijevati od poreznih organa provjeru (dopunu) dostavljenih uvjerenja nekog od ponuđača, jer je ugovorni organ bio u obavezi potvrdu koja nije dostavljena u skladu sa članom 45. stav (3) ZJN

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

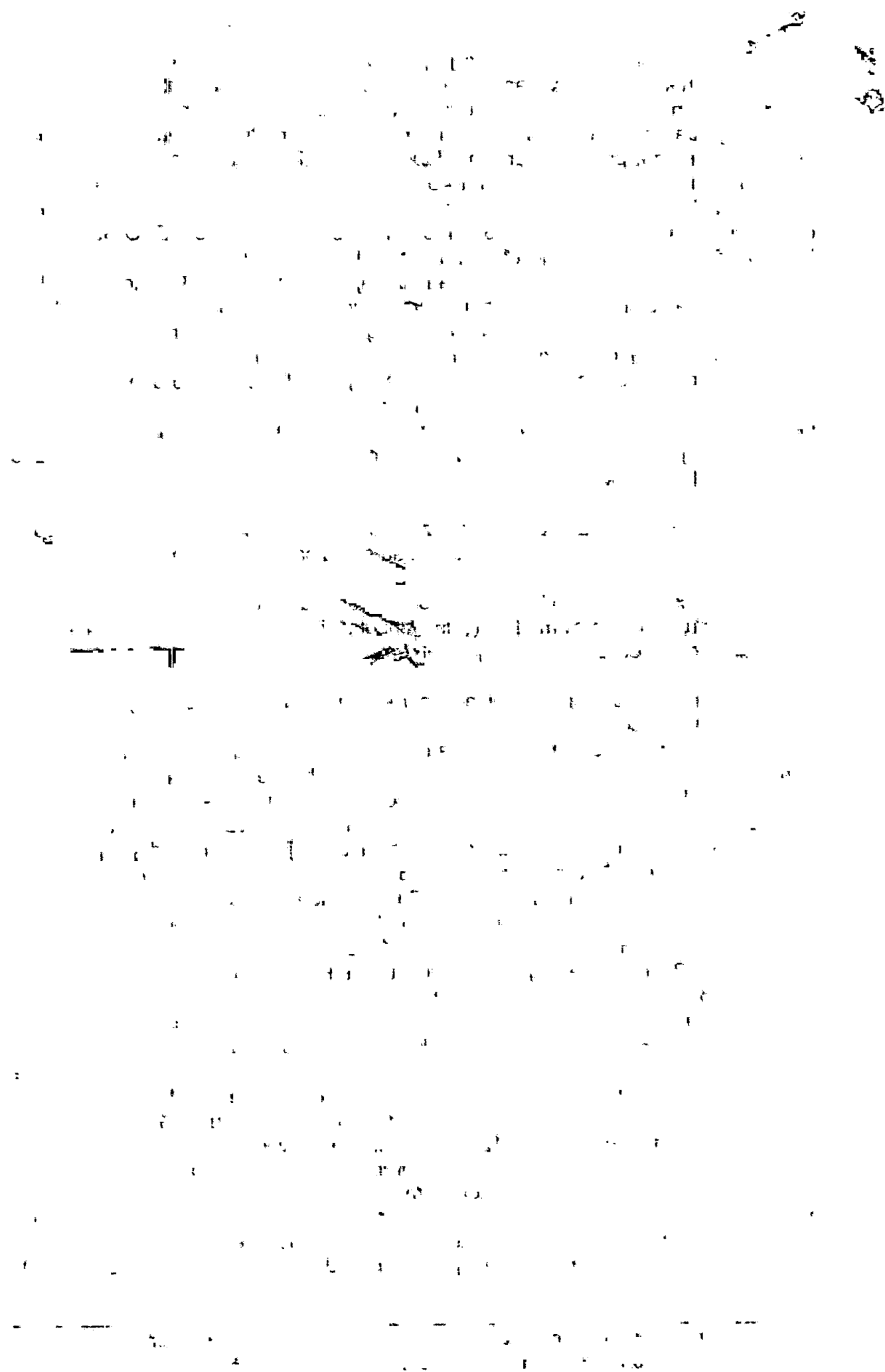
10/10/10

odbaciti kao neprihvatljivu. Ponuđač je po pozivu ugovornog organa bio dužan u ostavljenom roku dostaviti valjana i ispravna uvjerenja, a ne da to za ponuđača čini ugovorni organ. Ovako postupanje ugovornog organa je nepravilno i nezakonito, te tuženi nije dao nikakvo obrazloženje iz kog razloge smatra da ovakvo postupanje ugovornog organa, pravilno, odnosno da je u konačnici ocjena ugovornog organa u pogledu ispunjenosti uslova iz člana 45. u odnosu na ponuđača „EKO-BEL“ d.o.o. Laktaši pravilna. Tužitelj posebno ukazuje da je žalbu izjavio na Odluku ugovornog organa u kojoj Odluci je ugovorni organ ocijenio ponudu ponuđača „EKO-BEL“ d.o.o. Laktaši prihvatljivom, te da je ugovorni organ, kako je to vidljivo, nakon donošenja Odluke te nakon izjavljivanja žalbe koja je izjavljena dana 10.06.2019.godine, aktom od 12.06.2019.godine, zatražio od Uprave za indirektno oporezivanje dostavljanje pismenog obrazloženja, odnosno praktično ugovorni organ je zatražio dostavljanje dopune Uvjerenja, jer očigledno da ranije dostavljeno Uvjerenje nije sadržavao sve elementne pripisane članom 45.stav (3) ZJN. Stoga predlaže da Sud donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti, tuženom na ponovno rješavanje, potražujući i troškove spora na ime sastava tužbe šodno Advokatskoj tarifi Federacije BiH u iznosu od 421,20 KM, uvećano za ima sudske takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i ugovorni organ opština Srbac su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženi je izvršio uvid u ponudu osporavanog ponuđača i utvrdio da je isti dostavio izjavu o ispunjavanju uslova iz člana 45. Zakona o javnim nabavkama. Nakon toga je izvršen uvid u dostavljeno Uvjerenje izdato od strane Uprave za indirektno-neizravno oporezivanje Banja Luka (daljem tekstu: UIO BiH), broj: 02/6-1-11-24-2516/19 od 14.03.2019. godine, u kojoj je između ostalog navedeno „da mu je Rješenjem od 19.11.2018. godine odobrena odgoda plaćanja u 24 jednake rate duga počev od 05.12.2018.godine, dug u iznosu od 168.489,12 KM od čega će 136.767,36 KM se odnosi na glavni dug a kamata 31.721,76 KM...Nadalje da je ugovorni organ je zatražio pismeno obrazloženje osporavane potvrde od strane izdavaoca UIO BiH, pa da pisanim aktom broj: 02-404-71/19 od 12.06.2019. godine, Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, je dostavila Pismeno obrazloženje, Akt broj: 02/6/1-16-16-28-646-2/19 od 13.06.2019. godine, u kojem navodi slijedeće: „Iz sadržaja Uvjerenja broj: 02/6-1-16-11-24-2516/19 Od 14.03.2019. godine, izdatog po zahtjevu „EKO-BEL“ d.o.o. Laktaši vidljivo je da podnositelj zahtjeva, na dan izdavanja Uvjerenja nema dospjelih obaveza, a da je Sektor za poslovne usluge Rješenjem broj: 02/516-Up/I-PLR-92/18 19.11.2018. godine, odobrio navedenom poreskom obvezniku odgodu plaćanja poreznog duga u iznosu od 168.489,12 KM, na 24 jednake rate, počev od 05.12.2018. godine. Iz navedenog proizilazi da se kod obveznika indirektnih poreza kojima je odobreno odgađanje, odnosno plaćanje duga u ratama produžuje se period u kojem mogu da izmire svoje obaveze, odnosno pomjera se dospelost maksimalno za jednu godinu u slučaju odgode plaćanja duga, dok u slučaju plaćanja duga na rate na datume dospelosti odobrenih rata. U konkretnom slučaju na dan izdavanja predmetnog Uvjerenja poresni obveznik „EKO-

BEL" d.o.o. Laktaši nije imao dospjelih, a neizmirenih obaveza po osnovu indirektnih poreza, dok bi u slučaju da imenovani nije izmirivao svoje redovne obaveze po osnovu indirektnih poreza ili dospjele rate po osnovu odobrenog plaćanja duga u ratama, Sektor za poslovne usluge ukinuo navedeno Rješenje o odobravanju plaćanja duga na rate i pokrenuo postupak prinudne naplate duga, te bi porezne obaveze za koje je odobreno plaćanje duga na rate smatrale dospjelim. Shodno navedenom Uprava za indirektno oporezivanje ne izdaje posebno potvrdu da se reprogramirane obaveze uredno izmiruju, već se izdato uvjerenje smatra dokazom o izmirenju obaveza po osnovu indirektnih poreza od strane poreznog obveznika..." Na kraju tuženi zaključuje da je pravo ugovornog organa da izvrši provjeru dostavljenih potvrda, a što je isti u konkretnom slučaju i učinio i na taj način otklonio svaku sumnju u ispunjenost uslova iz člana 45. ZJN, pa da su stoga žalbeni navodi neosnovani.

Po ocjeni ovog vijeća, odluka tuženog donesena je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilno utvrđenog činjeničnog stanja.

Naime odredbom člana 45. stav (1) ZJN između ostalog je propisano da je ugovorni organ dužan odbaciti zahtjev za učešće ili ponudu ako: d) kandidat/ponuđač nije ispunio obaveze u vezi s plaćanjem direktnih i indirektnih poreza, u skladu s važećim propisima u Bosni i Hercegovini ili zemlji u kojoj je registriran. Dalje stavom (4) istog člana propisano je da Kandidat/ponuđač u svrhu dokaza o ispunjavanju uslova iz stava (1) ovog člana dužan je dostaviti izjavu ovjerenu kod nadležnog organa, u formi i na način koji propisuje Agencija podzakonskim aktom. Stoga nije sporno da je ponuđač EKO –BEL d.o.o Laktaši dostavio naprijed navedenu izjavu u priloženoj svojoj ponudi (strana 21. ponude). Međutim između stranka je sporno da li shodno uvjerenju Uprava za indirektno oporezivanje BiH RC Banja Luka broj 02/6-I-16-11-24-2516/19 od 14.03.2019. godine, koju je EKO-BEL kao ponuđač kojem je dodijeljen ugovor, shodno članu 45. stav (2) ZJN, dostavio dokaz, da nema neizmirenih dospjelih obaveza ili ne, odnosno da li je ugovorni organ mogao nakon izjavljene žalbe tužitelja, tražiti pojašnjenje uvjerenja od 14.03.2019. godine od nadležnog organa.

Prije svega ovaj sud napominje a što pravilno utvrđuje i tuženi da iz Uvjerenja od 14.03.2019. godine proizilazi da ponuđač „EKO-BEL“ nema dospjelih obaveza po osnovu indirektnih poreza. Naime odredbom člana 45. stav (2) tačka d) ZJN propisano je da kandidat kojem bude dodijeljen ugovor obavezan je dostaviti sljedeće dokumente kojima će potvrditi da se slučajevi navedeni u stavu (1) ovog člana ne odnose na njega: uvjerenja nadležnih institucija da je kandidat/ponuđač izmirio dospjele obaveze u vezi s plaćanjem direktnih i indirektnih poreza. U istom uvjerenju od 14.03.2019. godine stoji, da „EKO BEL“ nema dospjelih, a ima neizmirenih obaveza po osnovu indirektnih poreza. Kako je naprijed navedenom odredbom propisano da se dostavlja uvjerenje da su izmirene dospjele obaveze to proizilazi da je isti ponuđač i postupio, shodno odredbi člana 45. ZJN tj. dostavio uvjerenje nadležnog organa, da nema neizmirenih dospjelih obaveza.

Dalje nisu ni osnovani tužbeni navodi da ugovorni organ nije mogao tražiti pojašnjenje predmetnog uvjerenja, nakon izjavljene žalbe od strane tužitelja. Naime i u samoj žalbi tužitelj upravo ukazuje da je ugovorni organ bio u obavezi posebno provjeriti potvrde koje će izabrani ponuđač dostaviti, a u vezi sa ispunjavanjem uslova iz člana 45. ZJN. Međutim nezvezano za isto, odredbom člana 45. stav (6) ZJN propisano je da ako ugovorni organ ima sumnje o postojanju okolnosti

11

navedenih u st. (1) i (4) ovog člana, može se obratiti nadležnim organima s ciljem pribavljanja potrebnih informacija u predmetnom postupku. Naprijed navedeno, pravilno i zakonito tuženi cijeni u osporenom rješenju, zbog čega ne stoji navodi da isto nije obrazloženo, jer tuženi ističe u rješenju da shodno odredbi člana 45. ZJN, ugovorni organ je imao pravo da izvrši provjeru dostavljenih potvrda. Naime UIO je dana 13.06.2019. godine dostavila pismeno obrazloženje, vezano za dopis ugovornog organa, kojim je tražio informacije u pogledu uvjerenja od 14.03.2019. godine, gdje je još jednom ukazano od strane UIO BiH kao nadležnog organa, da EKO –BEL nema dospelih obaveza na ime indirektnih poreza na dan izdavanja uvjerenja od 14.03.2019. godine. Shodno naprijed navedeno ne stoje niti tužbeni navodi kojima tužilac ukazuje da je ponuđač EKO BEL navodno dopunio ponudu, odnosno da je to za istog uradio ugovorni organ, kada se obratio UIO BiH, a u vezi predmetnog uvjerenja od 14.03.2019. godine. Kako je to već rečeno u uvjerenju UIO BiH od 14.03.2019. godine je navedeno da ponuđač EKO –BEL nema neizmirenih dospelih obaveza, a u vezi sa navodom da ima neizmirenih obaveza, isto je samo pojašnjeno pismenim obrazloženje UIO BiH od 13.06.2019. godine, što je dostavljeno ugovornom organu, shodno članu 45. stav (6) ZJN.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučeno kao u dispozitivu presude. Kako tužitelj nije uspio dovesti u pitanje zakonitost i pravilnost osporenog rješenja, to istom i ne pripadaju potraživani troškovi upravnog spora.

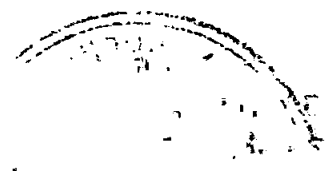
ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDsjednik VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

1. The first part of the report is a general
description of the project. It includes the
purpose of the study, the objectives, and the
scope of the work. The second part is a
review of the literature. It discusses the
work of other researchers in the field and
how it relates to the current study. The
third part is a description of the methods
used in the study. It includes the design of
the study, the subjects, the measures, and
the procedures. The fourth part is a
description of the results. It includes the
data and the statistical analysis. The fifth
part is a discussion of the results. It
interprets the findings and discusses their
implications. The sixth part is a conclusion.
It summarizes the main findings and
provides recommendations for future research.

2. The first part of the report is a general
description of the project. It includes the
purpose of the study, the objectives, and the
scope of the work. The second part is a
review of the literature. It discusses the
work of other researchers in the field and
how it relates to the current study. The
third part is a description of the methods
used in the study. It includes the design of
the study, the subjects, the measures, and
the procedures. The fourth part is a
description of the results. It includes the
data and the statistical analysis. The fifth
part is a discussion of the results. It
interprets the findings and discusses their
implications. The sixth part is a conclusion.
It summarizes the main findings and
provides recommendations for future research.

Submitted by: [Name]
Date: [Date]